

XXII. ÉVF. 1922 FEBRUÁR.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYÜL

KIADJA

A BUDAPESTI ORSZ. KÖZPONTI
OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Bpest, Ullői-út 77.

Ára egy évre 30 korona.

Egyes példány 3 kor.

Megjelenik havonként.

Stephaneum nyomda r. t

DORMIAM ET REQUIESCAM

ET ABUNDANTIA PACIS

ET TURTUR NODUM ALTARIA

QUI FRUMENTUM

ELECTORUM CONSERVASTI CUJUS NON SUM DIGNUS

IT DEUM ADORAVIT.

SPIRITUS CONTRIBULATUS.

PARCE POPOLO TUO.

ECCE AGNUS DEI

TARTALOM: *Dr. Mátrai Gyula:* XV. Benedek pápa halála. — *Leasánszky József:* Krisztus velünk; Krisztus bennünk és Krisztus értünk! — *Lovich Ilonka:* Hajnali zsoltár. — *Bn.:* XV. Benedek pápa Őszentségének nyilatkozata: hogyan vegyünk részt és mit énekeljünk a szentmisén? — *Hidasi József:* Lessing a papokról. — *Bárdó Benz Ottóné:* Livetto.

Vom Geist der Liturgie. *Von Dr. Romano Guardini* Freiburg i. Br. 1921. Herder. Az «Ecclesia Orans» címen megjelent liturgikus könyvtárnak első kötete Guardini e műve. Az egyházi szertartásos élet szellemébe akar bevezetni a könyvecske. Arra akarja segíteni az olvasót, hogy mint hívő az egyházzal összeforrjon: a liturgia szellemét megismerve tovább tanuljon, kutasson a liturgia szépségei és kincsei után. Egyes fejezetei: a Liturgisches Beten, L. Gemeinschaft, L. Stil, L. Symbolik, L. als Spiel, Der Ernst der Liturgie, Der Primat der Logos über das Ethos komoly értekezések. El kell ezekbe mélyedni, tartalmukat lelkünkbe fölszívni s akkor a könyv írója elérte célját: az olvasót bevezette a katolikus egyház liturgiájának fölséges szellemébe. (E könyvecskéket melegen ajánljuk németül tudó olvasóinknak. Ára 6 márka és felár. Megrendeléscím: Herder, Freiburg in Breisgau.)

Cecilia. Történeli elbeszélés a keresztény üldözések korából. Irta Vagnozzi Róza. Olaszból a 2. kiadás után fordította dr. Tóth József apátkananok. Szombathely, 1922. Martineum R.-T. kiadása, ára füzve 90 K, kötve 150 K. Csak örülhetünk azon, hogy dr. Tóth József avatott tolla a magyarok számára is hozzáférhetővé teszi a keresztény üldöztetések nagy hősének Szent Ceciliának történetét. Márk Aurél kora fényével, bűneivel s isszonyatosságával, mint élő valóság jelenik meg előttünk s mint az igaz hit hőse magaslik ki belőle Szent Cecilia, aki jegyesét és annak testvérét is az igaz hitre téríti. Akik szeretnek lelkesedést, hősiességet tanulni a keresztény üldöztetések korából, siessenek maguknak megszerezni e könyvet. (Megrendeléscím: Martineum, Szombathely.)

Az Oltáregyesület irodájában (IX., Üllői-út 77.) kapható:

Örökimádás folyóirat egész évi előfizetés 30 K, egyes példány 3 K, egy régi teljes évfolyam 15 K, — az összes meglévő teljes évfolyamoknak megvételénél, minden egyes évfolyam 20 K. — az Oltáregyesület Utmutatója 18 K, Vezérkönyve 12 K, Felvételi füzet 60 fill. Ércme (oxidált) 100 K, Felsőzados Története 40 K. — Jézusom Örömmöm folyóirat egész évi előfizetés 25 K, egyes példány 2:50 K, régi teljes évfolyam 20 K. tömeges rendelésnél egy címre: 100 példánytól kezdve példányonként 20 K, 200 példánytól kezdve példányonként 18 K, 300 példánytól kezdve példányonként 15 K. — Az Eucharisztikus Gyermekszövetség érme 15 K, éremszalag 2 K, Kis Örökimádás Imakönyv 30 K, Fehér Liliom 1 K, Gyermekszövetségi zászló levelezőlap 3 K, Pápai áldás levelezőlap 50 fill.

Különfélék: Litánia (latin szöveggel) 1 K, Litánia Szent Józsefről 50 fillér, Levelezőlapok az Örökimádás templomról 1:50 K, Jézus Szívének Kis Breviáriuma (kötve) 35 K, (füzve) 25 K, Havi magány (Nádasdy) elmélkedések 50 K, Ajtattassági imakönyv 50 K, Az Eucharisztia zenéje 20 K, Szent Zita élete 15 K, egyszerűbb kiadásban 10 K, A lelki élet 16 K, P. Zadravec püspök liturgikus konferenciái 20 K, Kármelhegyi skapularé kézikönyve 1 K, Ne Csüggedj! 1 K, Könyv a hazáról 10 K, Szívünk napja 10 K.

XV. Benedek pápa halála.

Január 22-én reggel 6 órakor gyászlobogót húztak a Vatikán ormára, mert Szentséges atyánk, XV. Benedek pápa befejezte földi életét. Nagy harcokat vívott, jó munkát végzett, hős lelke itthagya a gyöngye, töré-

keny testet; Jézusához tért meg, akinek a földön helytartója volt, hogy számot adjon sáfárkodásáról s amit itt a földön rajta kívül eső okoknál fogva el nem ért, most odafönt az Úr színe előtt imádkozzék a világ békességeért, az emberiség krisztusi értelemben vett boldogulásáért.

Krisztus velünk, Krisztus bennünk és Krisztus éreftünk.

AMIT a pátriárkák és próféták oly epedve vártak évezredekken keresztül, megtörtént. A Megváltó megszületett. Születése az első lépés a megváltás nagy művéhez. Születése a megváltás kezdete, amely megváltás 33 év múlva a keresztfán fejeződött be. A megváltás célja nemcsak a bűn eltörlése, nemcsak Isten kiengesztelése, hanem az élet megszentelése, a mennyország megszerzése. Ép azért az isteni Megváltó nemcsak a bűnt akarta eltörlőni, nemcsak kiengesztelni jött, hanem szeretetet is hozott, amely mindent átalakít, felmagasztosít és hozott erőt is, amely le nem tör senkit, hanem felemel és egyesít Isten gondolatában, amely megtanít az élet elviselésére, az élet igazi átélésére.

Amikor 3 éven át tanítva, csodákat művelve, csak a megváltás nagy művének befejezése volt hátra, az utolsó vacsorán az isteni Megváltó a jövőbe tekintett. Mi lesz tanítványaival, követőivel? Eddig mellettük, velük volt, tanítva, vigasztalva, bátorítva őket, de mi lesz velük, ha Ő visszamegy Atyjához és küzdeniök kell, ha bilincsbe verik őket, ha halál vár rájuk? És ekkor felhangzik ajkáról a nagy ige: «nem hagyak árván titeket»; «maradjatok szeretetemben» és akkor «bármit kértek tőlem, az én nevemben megcselekszem nektek». De nemcsak szeretetét adta nekünk, hanem szeretetének forrását: isteni szívét, önnönmagát. Véghe-tetlen szeretete s isteni mindenhatósága megtalálta a módot reá: kenyér és bor színe alatt az Oltáriszentségben úgy, ahogy a földön élt istenségével és emberségével, szeretettel és kegyelemmel telt élő, állandóan értünk dobbanó szívével maradt közöttünk, maradt mivelünk. Köröttünk, velünk van tehát. Az élet küzdelmeiben, tornyosuló viharokban ott a biztos menedekünk, védelmünk, innen tanít, vezet bennünket, itt várja, hogy terveinket, szándékainkat Vele közöljük, azokra jóváhagyását, áldását kérjük, sikereinkért hálaadásunkat, sikertelenségeinkért, botlásainkért, engesztelésünket fogadja.

De nemcsak közöttünk, velünk akar maradni az idők végéig, hanem bennünk akar működni, mert «én vagyok a szőlőtő és ti a szőlővesszők». «Miképen a szőlővessző nem hozhat gyümölcsöt, ha nem marad a szőlőtőn; azonképen ti sem, ha énbennem nem maradtok». S mi módon lehetünk Őbenne? «Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, bennem marad és én őbenne». «Élek én, de már nem én, Jézus él énbennem». Az Úr Jézus a legméltóságosabb Oltáriszentség által tehát nemcsak köztünk, velünk marad az idők végéig, hanem bennünk él, illetve mi Őbenne élünk. A szentáldozásban történik ez az egyesülés, a szent-

áldozás által jut lelkünkbe az Úr Jézus, hogy lelkünkben működjék, lelkünket átalakítsa, az élet helyes átélésére megtanítsa, a mennyország elnyerésére képesítse.

S lelkünk átalakítására, megváltására mi szükséges? Áldozat kellett a megváltás nagy művéhez: Krisztus a kereszten. Áldozat kell a megváltás folytatásához a lelkekben: Krisztus keresztfáldozatának vérméltósági folytatása, megújítása a szentmisében. A szentmisében Krisztus Urunk újból és újból velünk együtt elismeri Istennek fölöttünk való korlátlan uralmát és mindenhatósága alá való korlátlan legmélyebb alárendelésünket. A szentmisében Krisztus Urunk velünk ad hálát Istennek, minden jó adományozójának. A szentmisében Krisztus Urunk újból magára veszi bűneink terhét s tőlünk, bűnösöktől kísérvé, velünk együtt újból Atyja elé járul irgalomért, kegyelmért esdekelve s újból felajánlja keserves kínszenvedését. A szentmisében Krisztus Urunk velünk, érettünk esedezik könyörgésünk meghallgatásáért, önmagunk legyőzéseért. De a szentmise, a keresztfáldozat vérméltósági folytatása, figyelmeztetve a Kálvária nagy áldozatára, minket is áldozatra, önmagunk megtagadására, feláldozására buzdít. «Aki tanítványom akar lenni, tagadja meg önmagát, vegye fel keresztségét és kövessen engem». Önmegtagadás, kereszthordozás, Krisztus követés alakítja át a lelket, folytatja a lélekben a megváltást.

A legméltóságosabb Oltáriszentség tehát: Krisztus velünk, Krisztus bennünk, Krisztus érettünk és mi Krisztussal, mi Krisztusban, mi Krisztusért.

Csak így lehetséges lelkünk megváltása, csak így lesz reánk hasznos Betlehem, a megváltás kezdete és Kálvária a megváltás befejezése.

Lezsánszky József.

XV. Benedek pápa Őszentségének nyilatkozata: — hogyan vegyünk részt és mit énekeljünk a szentmisén?

Szentséges Atyánknál egy alkalommal kihallgatást kértek az olasz szimfonikusok vezetői és azt kérték, hogy ezután az egyhangú korális helyett ismét a változatos és sok szólamú szimfonikus zenekarok adhasák elő az ünnepi szentmiséken a klasszikusok miseoratoriumait.

XV. Benedek pápa Őszentsége figyelmesen meghallgatta a kérelmező művészt, azután megkérdezte:

— Tudják-e önök, mit mondott elődünk, X. Pius pápa Őszentsége az 1903. évi *Motu proprio*-jában? — ezeket, a többek között:

«Az igazi katolikus szellem legelső és nélkülözhetetlen forrása az Egyház liturgiájából való aktív részvétel.»

— Tehát minden úgy marad, mint Elődünk rendelte.

— De Szentséges Atyám, — próbálkozott mégegyszer a művész — tehát mit énekeljünk ezután a szentmisén?

— *A szentmisét*, — felelte klasszikus rövidséggel Öszentsége.

— És akkor mit imádkozunk a szentmisén — kérdezte most már utoljára és reménytelenül a művész.

— *A szentmisét*, — felelte újból klasszikus rövidséggel Öszentsége.
Bn.

Lessing a papokról.

Lessing a német költő és esztétikus a katolikus papságról így nyilatkozott: «Wenn ich bedenke, was ein katholischer Priester glaubt, so kann ich mir kein Wesen denken, das sich *glücklicher* fühlt als ein Priester.»* — Úgy is van! Lehet-e főségesebb hivatás, mint világtani a sötétben botorkálóknak, azaz tanítani a hitben járatlanokat? Van-e a világon szebb hivatás, mint a katolikus papé, aki az emberek szívéből a legnagyobb terhet veszi le: a bűnt? Van-e szentebb, magasztosabb hatalom, a katolikus pap hatalmánál, amikor a pap ennek erejével magát az Úr Jézust hozza közénk a kenyér igénytelen színében?...

Mily szerencsétlen, milyen siralmas gondolkodásra vall tehát az, amikor kellőleg nem informált édesszülők visszarententik jó fiaikat a papi hivatástól!... Ne tegyék ezt!

Azt a fiút, akinek volna papi hivatása és eltérítik tőle, beledöntik a boldogtalanságba. Az ilyen fiatalember nem fogja magát jól érezni a világban és az egész életén át, mint valami árnyék fogja őt kísérni a nyugtalanító gondolat: neked egész másutt kellene most lenned!

Rettenetes dolog hivatás nélkül egyházi pályára lépni, de rettenetes dolog a hivatás nagy kegyelmét eljátszani vagy megvetni! Tessék az életet megfigyelni: tragédiák igazolják ez állítás helyességét!

Hidasi József.

LIVETTO

(1910—1917:)

(Folytatás.)

P. Bessières S. J. Ford. Báró Benz Ottóné, szül. Csáky Ilona grófnő.

Testvérei áldozásakor Livio is hozzájuk csatlakozott: kis kezeit összekulcsolva ő is az oltár elé térdelt velük. Ilyenkor gyengéden visszahívtuk: «Kicsiny vagy még ahhoz és túlakaratos!»

Egy reggel a tisztelendő úr azzal nyugtatta meg, hogy *legközelebb* majd őt is megáldoztatja. Livio ez ígéretet komolyan vette s a várt napon reményében csatlakozva, keservesen sírt.

* Ha meggondolom, hogy mit hisz a katolikus pap, akkor képzelni sem tudok olyan lényt, aki boldogabbnak érezhetné magát a katolikus papnál.

Élénk, nagy fiúcska volt már s nagy érdeklődéssel kísérte testvérei tanulóóráit.

Még nem tudott írni, midőn egy szép napon elhatározta, hogy levelet ír Jézuskának az égbe!...

«Te leírod irónnal, amit neked elmondok, mama és én aztán majd tintával utánapingálom a betűket; mit gondolsz, a Jézuska megérti leveletemet, úgy-e?»

El akarta mondani az édes Jézusnak, hogy nagyon vágyik Hozzá a mennybe, mert ott még sokkal szebb lehet, mint Posilippón.

«Édes Jézuskám! *mikor hívsz magadhoz az égbe?* Papa sétálni ment. Ezt a levelet mama írja velem. Testvéreim itthon vannak és mamám is itthon van. A falon papa és József bátyám arcképe függ. Minden nap elmondok papáért egy üdvözlégyet, akkor aztán szabad a nagy fiúkkal sétálni mennem. Anna alszik. *Liviód.*»

Égész délelőtt azzal foglalkozik, hogy az irónnal írt betűket tentával áthúzza, a kész levelet aztán a kandallóba rejti.

Másnap nagy az öröm: a levél eltűnt. Több napon át kereste a választ, mely csak nem jött. Pár nap múlva végre diadalkiáltás: Livietto a tűzhelyen kis borítékot pillantott meg.* Örömeben szinte kővé meredt; sápadt arccal, mozdulatlanul bámult a várva-várt levélre!

«Vedd te ki!» — súgta nekem remegve.

Szivecskéje örömmel telt el, újra meg újra fel kellett olvasnom neki az írás tartalmát; majd testvérei elől féltékenyen eldugta drága kincsét. Ezen első siker felbátorította Liviót: újból akart írni. De hogy ezentúl egymaga tehesse, nekifeküdt a tanuláshoz és nagy kitartással csakhamar annyira jutott, hogy néhány szót leírhatott. Ha komolyan akart valamit, nem ismert fáradtságot.

Ezen erős akarata olykor apró makrancoskodásra, ellenállásra vezette; de amint megértette, hogy ezzel megbántja az édes Üdvözítőt, azonnal megnyugodott: engedelmes, jó gyermek lett.

Mindenáron jó gyermek akart lenni — «csakhogynem mindig sikerül» — mondta halkan.

Az édes Jézus azonban örömmel látta iparkodását és megsegítette, megértette vele a kicsinyek iránt érzett nagy szeretetét.

«Kellesz is te Jézuskának!» — mondá neki egyszer egyik barátja; «hiszen csak egy rossz kis fiú vagy!» — «A felnőttek rosszabbak», — felelte Livio mély meggyőződéssel. — «Jézuska jobban kedveli a *kicsinyeket!*»

* Az anya ártatlan ámtása volt persze.

(Folyt. köv.)